

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Krajský súd v Bratislave (Slovakia) on esittänyt 24.5.2017 – PPC Power a.s. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ja Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Asia C-302/17)

(2017/C 269/07)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Krajský súd v Bratislave

Pääasian asianosaiset

Valittaja: PPC Power a.s.

Vastapuolet: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ja Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ muuttamisesta annetun direktiivin 2003/87/EY⁽²⁾ (jäljempänä direktiivi) tavoitteita ja periaatteita eli i) tavoitetta vähentää päästöjä teknologian kehityksen avulla (1 artikla sekä johdanto-osan 2 ja 20 perustelukappale), ii) tavoitetta suojella talouden kehitystä ja sisämarkkinoiden häiriöttömyyttä sekä kilpailun edellytyksiä (johdanto-osan 5 ja 7 perustelukappale), iii) tavoitetta huolehtia päästöjen vähentämisestä rahoituksellisesti ja taloudellisesti edullisella tavalla (1 artikla), taata oikeusvarmuuden periaatteen toteutuminen 3 artiklan f alakohdassa määriteltyjen toiminnanharjoittajien osalta siltä osin kuin toiminnanharjoittajilla on 9 artiklan nojalla oikeus luottaa kansallisen jakosuunnitelman pysyvyyteen vähintään 18 kuukauden ajan ennen kyseisen kauden alkamista (eli kauden 2008–2012 osalta vähintään 30.6.2006 lähtien), iv) vaatimusta, jonka mukaan päästöoikeudet on jaettava maksutta (10 artikla), v) 13 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden oikeutta siihen, että niille myönnetään korvaavat päästöoikeudet heidän hallussaan olleille päästöoikeuksille, jotka jäsenvaltiot ovat mitätöineet 13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa vahvistetaan direktiivin 3 artiklan f alakohdassa määritellyille toiminnanharjoittajille, jotka ovat verovelvollisia kyseisen jäsenvaltion alueella, velvollisuus maksaa erityinen vero, i) jonka oikeudellisena perustana on se, että vero kannetaan päästöoikeuksien hallinnoinnista (mikäli niitä ei ole käytetty eikä myyty), ilman että otettaisiin huomioon, saako hallinnoija tästä hyötyä, ii) jos tällaiset päästöoikeudet jaettiin tällaisille toiminnanharjoittajille sellaisen kansallisen jakosuunnitelman perusteella, jonka jäsenvaltio esitti Euroopan komissiolle kaudelta 2008–2012 direktiivin 9 artiklan nojalla (eli kyseisestä suunnitelmasta ilmoitettiin Euroopan komissiolle ja jäsenvaltioille direktiivin 9 artiklan 1 kohdan nojalla eikä Euroopan komissio hylännyt sitä direktiivin 9 artiklan 3 kohdan nojalla) ja jossa vahvistetaan direktiivin 10 artiklan mukaisesti, että 100 prosenttia päästöoikeuksista jaetaan maksutta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi, iv) jos tämän veron verokanta on 80 prosenttia päästöoikeuksien veron perusteesta, joka on vahvistettu laskemalla yhteen tuotot, jotka saadaan kertomalla kunakin kalenterikuukautena luovutetut (myydyt) päästöoikeudet päästöoikeuksien luovutuskuukautta edeltäneen kalenterikuukauden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla, ja tuotot, jotka saadaan kertomalla käyttämättömät päästöoikeudet kyseisen kalenterivuoden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla, v) jos keskimääräiset markkinahinnat lasketaan yksinkertaisena aritmeettisena keskiarvona päivän aikana pörssissä suoritettujen viimeisen kaupan hinnoista (eli vero ei riipu hinnasta, jolla päästöoikeudet on tosiasiallisesti myyty)?

⁽¹⁾ Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY (EUVL 1996, L 257, s. 26).

⁽²⁾ EUVL 2003, L 275, s. 32.